

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26678/2023
11.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Зорице Булајић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Јовановић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, кога заступа Миомир Тасић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2222/22 од 10.07.2023. године, у седници одржаној 11.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2222/22 од 10.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2222/22 од 10.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2222/22 од 10.07.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 4235/21 од 07.09.2022. године у ставу првом изреке, тако што је укинута решење о извршењу Основног суда у Врању ИИВ 403/21 од 28.09.2021. године и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени ЈКП „Паркинг сервис“ да, на име пружених адвокатских услуга по рачуну број ../21 од 21.07.2021. године, исплати тужиоцу износ од 18.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.07.2021. године до исплате, као и на име трошкова извршења износ од 9.993,33 динара. Ставом другим изреке, одбачена је жалба туженог изјављена против става другог изреке пресуде Основног суда у Врању П 4235/21 од 07.09.2022. године, као недозвољена. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 4235/21 од 07.09.2022. године у ставу трећем изреке и обавезан тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 17.494,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова другостепеног поступка исплати 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на став први, трећи и четврти изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако Врховни суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за исплату дуга по основу пружених адвокатских услуга у предмету Основног суда у Бујавноцу П 773/20. Узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Тужилац у ревизији указује на чињенице и правна питања која се односе на конкретан спор, што није разлог за одлучивање о ревизији, као посебној ревизији. Образложење побијане другостепене пресуде у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Стога, без обзира на судску одлуку на коју се тужилац позива у ревизији, по оцни Врховног касационог суда, не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, ревизија тужиоца није дозвољена, па је применом члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку о спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Поступак у овој правној ствари, ради наплате потраживања по основу извршених адвокатских услуга, покренут је 27.09.2021. године а вредност побијаног дела пресуде износи 18.000,00 динара.

Из наведеног произлази да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности и како се у овој врсти спора не примењује новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када другостепени суд преиначује другостепену пресуду и одлучује о захтевима странака, то је Врховни суд на основу члана 413. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**